

[Poul Dam.]

skiftet mening. Det skulle heller ikke være nødvendigt. Der er som antydnet nok i regeringens praksis og synspunkter i dag at protestere imod.

Derimod er der en anden side af daværende oberstløjtnant Østergaards arbejde, som stadig har behov for afklaring. Vi skrev forleden, sådan som det også er blevet meddelt i dagspressen, til statsministeren og bebudede tre spørgsmål, som vi gerne ville rejse her ved finanslovsforslagets tredje behandling. Baggrunden for disse spørgsmål er den atmosfære af psykologisk krigsførelse, der hviler over forsvarsministerens gamle arbejde, og som man kan frygte stadig væk indtager en væsentlig plads forskellige steder, om hos forsvarsministeren ved jeg ikke, men måske inden for visse dele af forsvaret og visse dele af offentligheden. Vi tror ikke, at psykologisk krigsførelse af denne art, altså en aktivitet, som retter sig imod bestemte her i landet værende forsvars- og udenrigspolitiske synspunkter, er nogen god idé. Vi tror, at det er umuligt i et demokratisk samfund at lade demokratiets organer, hvortil forsvaret gerne skulle høre, virke på en måde, som i realiteten betyder, at visse politiske synspunkter fremmes på bekostning af andre. Nu synes det at fremgå af den omtalte afhandling, at det danske forsvar, specielt hjemmeværnet, har påtaget sig en politisk opgave, der er beskrevet helt konkret af forsvarsministeren dengang. Vi ville være glade for, om statsministeren kan oplyse, om det er lovligt, at hjemmeværnet påtager sig noget sådant, og i hvilken udstrækning dette er sket. Det er klart, kan jeg sige til hr. Lysholt Hansen, at hermed tænker vi ikke på den kursusvirksomhed, hvori også indgår diskussioner med medvirken af forskellige mennesker, der mener noget andet end hjemmeværnets talsmænd, og vi mener i og for sig heller ikke den agitation, der foregår for at få personel til hjemmeværnet, selv om den undertiden har sider, som man kan være lidt bekymret over.

Dernæst er det sådan, at denne redegørelse er afgivet til Special Warfare School, og vi vil gerne have oplyst, om der stadig bliver kommanderet danske officerer til denne skole, som jo har haft et præg, som ligger meget fjernt fra den forsvarspolitik og

den forsvarsholdning, som man plejer at fortælle er den danske.

Endelig var det sådan, at statsministeren her i salen forleden oplyste, at afhandlingen, som var blevet afleveret til overkommandoen, eller hvem den nu var blevet afleveret til, efter oberstløjtnant Østergaards hjemkomst, ikke havde givet anledning til bemærkninger, den var altså taget til efterretning med alle sine synspunkter, og vi vil gerne spørge, om statsministeren finder en sådan stiltiende accept forsvarlig. Vi har for at tydeliggøre denne sag stillet det ændringsforslag til en tekstanmærkning, som tidligere er blevet nævnt bl. a. af hr. Lysholt Hansen. Vi mener, at det vil tydeliggøre, om forsvaret har en politisk opgave i dansk indenrigspolitik eller udelukkende tjener som forsvar. Vi har desuden, da det nu var hjemmeværnet, det drejede sig om, stillet ændringsforslag om hjemmeværnets afskaffelse. Det svarer til det forslag til folketingsbeslutning, vi har fremsat tidligere i samlingen, og som ligger i et folketingsudvalg. Vi regner naturligvis med, at det bliver vedtaget, og så er det lige så godt at have fjernet bevillingen på finansloven allerede. Denne praksis er naturligvis usædvanlig, men den svarer ganske til, at en række af de poster, som regeringen har stående på den nuværende finanslov, forudsætter en efterfølgende lovgivning.

Efter denne forholdsvis grundige gennemgang af de mange ændringsforslag skal jeg slutte med nogle mere almene betragtninger.

Det er jo ikke så sædvanligt, at tredje behandling af finanslovsforslaget giver anledning til nogen større storpolitisk debat, men nu er der jo vedholdende rygter, der fortæller, at regeringen ikke holder til påske, og så må vi hellere bruge enhver lejlighed til at gøre regeringens regnebræt op og måske også se en lille smule på fremtidsperspektivet. Og jeg kan måske tage fremtidsperspektivet først, idet det er kommet mig for øre, at hr. Per Hækkerup har talt om, at den næste regering ville blive en socialdemokratisk mindretalsregering, der ville føre socialdemokratisk politik og kun det, og som ville søge støtte til en rent socialdemokratisk politik i folketinget fra sag til sag. Det svarer naturligvis meget dårligt til, at